

یلنا گروموا (Yelena Gromova) خبرنگار تارنما و روزنامه «سووتسکایا راسیا» در دمشق

برگردان: ا. م. شیری

درسهای نیاموخته جنگ

<http://sovross.ru/modules.php?name=News&file=article&sid=۵۹۷۷۶>

۱۳ سنبله ۱۳۹۳

۷۵ سال قبل، با حمله آلمان هیتلری به لهستان، جنگ جهانی دوم که دهها میلیون نفر قربانی گرفت، شروع شد. اما بخش معینی از بشریت، آن بخشی که در صدد کسب سود بود، چیزی از این درس خونین نیاموخت. از آن زمان تا کنون روشهای جنگ خیلی تغییر یافته، توجه زیادی به روش جنگ اطلاعاتی مبذول گردیده، مهاجمان آموخته اند که با دست دیگران بجنگند، باندهای مزدور برای اقدام علیه کشورهای «نامطلوب» تشکیل دهند.

اکنون بلوک ناتو برهبری آمریکا درست مثل آلمان هیتلری در آرزوی سلطه بر جهان است. فقط روشهای تبلیغاتی تکامل داده شده و دیگر نه به نفع «نژاد برتر»، بلکه، بسود یک نوع خاصی از «دمکراسی» انجام می گیرد (همان دمکراسی که حتی در کشورهای مبلغ آن کارکرد ندارد).

چارلز کوپچان، مدیر امنیت ملی آمریکا در امور اروپا در آستانه برگزاری نشست ناتو در یک کنفرانس مطبوعاتی در مقابل خبرنگاران اظهار داشت، که آمریکا به حضور نیروهای ناتو در عراق، سوریه و در کشورهای آفریقائی علاقمند است. البته که او و رؤسای وی پاسخ این سؤال را نمی دهند که آیا مردم این کشورها تمایلی به دیدن نیروهای بلوک مهاجم که در بسیاری از نقاط جهان شرّ به پا کرده، در کشور خود دارند؟

عواقب این شرّ دامن ناقلان آن را نیز می گیرد. در سال ۲۰۱۱، از ابتدای به اصطلاح «بهار عربی»، کشورهای ناتو جماهیری لیبی را تکه-پاره کردند و در قطعات خونین آن پدیده هایی ظاهر شدند که در خواب دهشتناک هم تصور آنها دشوار است. حمله اسلامگرایان تحت حمایت

ناتو- یعنی همان «مبارزان برعلیه رژیم قذافی» به کنسولگری آمریکا در بنغازی و قتل وحشیانه کریستوفر استیونس و سه کارمند دیگر این نمایندگی سیاسی یکی از حوادث بیاد ماندنی آن است. اکنون هم، در آخر ماه اوت ۲۰۱۴، ساختمان سفارت آمریکا در تریپولی هدف حمله افراطیون قرار گرفت. کارکنان سفارت قبلا در پایان ماه ژوئیه از آنجا تخلیه شده بودند.

عواقب حمایت غرب از جنگجویان «مخالف» سوریه بغایت فاجعه آمیز است. همانطور که اینک روشن شده، **جیمز فولی**، روزنامه نگار آمریکائی که قتل او بازتاب گسترده ای داشت، قبلا از اعدام شکنجه شده است. بگزارش روزنامه «واشنگتن پست»، او همان شکنجه را متحمل شده که زندانیان گوانتانامو متحمل می شوند. برای اینکه افراد شکنجه شده احساس خفگی بکنند، سر آنها را در آب فرو می برند یا مجاری تنفس آنها را با آب پر می کنند. این روزنامه در ادامه می نویسد: «هم فولی و هم سایر اسرا در شهر الرقه (سوریه. م.) با همین روش شکنجه شده اند».

این یک واقعیت آشکار است، که مبارزه داخلی بین گروههای مختلف «مخالفان» سوریه بر سر اعمال نفوذ و منابع مالی بطور مستمر جریان دارد. در روند آخرین درگیریها لب تاب یک جنگجوی جوان «دولت اسلامی» بدست یکی از سرکردگان «مخالفان» افتاد. در این کامپیوتر فایلهایی دایر بر اینکه افراطیون برنامه تولید سلاح بیولوژیک و استفاده از آن بر علیه ویروس طاعون «کفار» داشتند، یافت شد. تروریستها چنین استدلال می کنند که «برتری سلاح بیولوژیک در این است که هم ارزان تمام می شود و هم شمار قربانیان آن بسیار زیاد است. اگر مسلمانان نمی توانند از طرق دیگر بر کفار پیروز شوند، آنها مجاز به کاربرد تسلیحات کشتار جمعی هستند.

کشورهای دیگر هم خطر جنگجویان را درک می کنند. رئیس سازمان ضد جاسوسی آلمان، **هانس گئورگ ماسن** اظهار داشت، که مزدوران فعال در سوریه و عراق اگر به کشور برگردند، می توانند تهدید جدی برای میهن او باشند. حکومت انگلیس نیز همین درک را دارد. در آنجا مسئله برقراری ممنوعیت بازگشت به کشور برای کسانی که در جمع تروریستها می جنگند، بحث می شود. همچنین ضبط گذرنامه کسانی که قصد پرواز به این کشورها و پیوستن به گروههای تروریستی را دارند، برنامه ریزی می شود.

در متن این آتش مرگبار که آمریکا و متحدان آن برافروخته اند، در واشنگتن هیچ موضوعی بهتر از لباس اوپاما برای بحث نیافتند. خبرنگاران و در پی آنها کاربران شبکه های اجتماعی

توجه خود را به روی آن متمرکز نمودند، که رئیس جمهور آمریکا هنگام سخنرانی که طی آن جنگجویان «دولت اسلامی» را به باد انتقاد گرفت، کت و شلوار کرم رنگ روشن به تن کرده بود.

سعی کردند توجه جامعه را از ماهیت مشکلات منحرف سازند. اما ناگهان، باز هم سؤالاتی در باره شرابه‌های کاخ سفید مطرح می‌شود؟ حتی در تویتر صفحه جدیدی بنام همین کت و شلوار کرم رنگ رونمایی شد، اما این صفحه را مدیران شبکه حذف کردند. یکی از روزنامه نگاران چنین نوشت: «با این لباس نمی‌توان اعلان جنگ داد».

در همین حین، ارتش سوریه در استان دمشق در حومه **جوبار**، یکی از قوی‌ترین لانه‌های شبه نظامیان، به انجام عملیات ضد تروریستی مشغول بود. ارتش موفق شد چندین تونل محل اختفای تروریستها و تسلیحات را شناسایی و منفجر سازد، اما چه تعداد دیگر آنها هنوز باقی مانده، معلوم نیست. بیش از ۲۵۰ شبه نظامی کشته شدند. در تلافی آن، «مخالفان» به خمپاره باران خیابانها و محلات دمشق ادامه می‌دهند.

روز ۳۱ اوت در اثر انفجار گلوله‌های خمپاره در محلات **زبلاتانی**، **الشقور**، **حمیدیه**، **عباسیه** و **المزه**، یک نفر کشته و ۱۱ نفر دیگر مجروح گردید.

همچنین، جنایاتی هم بر علیه آن مناطق **حلب** که تحت کنتنل ارتش قرار دارد، بوقوع می‌پیوندد.

در استان **دیرالزور** شبه نظامیان «دولت اسلامی»، وکیل، **سلیمان الأشقر**، مدیر اداره امور اجتماعی استان را ربوده و سپس به طرز فجیعی وی را به قتل رساندند.

در استان **حماه** در روستای **حریس** یک اتوموبیل بمبگذاری شده توسط بمبگذار انتحاری منفجر گردید. علاوه بر خود مزدور، دو شهروند کشته و ۱۰ تن دیگر زخمی شدند.

سوریه‌ها بر خلاف تصور متجاوزان و تروریستها، زندگی صلح آمیز خود را می‌سازند. مراسم تحلیف دولت جدید سوریه در دمشق برگزار گردید. لازم به تأکید است که **حسن النوری**، نامزد سابق ریاست جمهوری، رقیب **بشار اسد** در انتخابات ریاست جمهوری نیز به کابینه دولت جدید وارد شد.

